

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți

Vin pe pământ cu slava Mea și cu toți sfinții îngeri, care slujesc slavei Mele, iar slava Mea este cuvântul întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om. Puțin, puțin, și mărirea Mea, care luminează pământul binecuvântării Mele din mijlocul neamului român, va atrage neamurile ca să umble întru lumina cetății Mele de nou Ierusalim, iar împărații pământului îmi vor mări venirea aceasta a Mea și vor păzi cetatea Mea și slava ei și se vor încălzi sub făclia ei, căci făclia ei sunt Eu, Mielul Tatălui, și sunt Calea, Adevărul și Viața, și așa Mă voi arăta că sunt în ziua Mea de mărire. Amin.

Vin, poporul Meu, să grăiesc cu tine în zi de duminică, tată, și să ne amintim de făgăduința slavei venirii Mele, de care Eu am grăit în pildă acum două mii de ani, iar grăirea Mea de atunci este mărturisită prin Scripturile cele de atunci, precum grăirea Mea de azi este mărturisită prin cartea Mea de azi, carte vestită prin Scripturi ca să fie, carte care stă deschisă ca să grăiesc Eu prin ea, cartea cea cu șapte peceți, pe care numai Eu, Mielul și Cuvântul Tatălui, am luat-o din mâna Lui ca să desfac una câte una pecețile ei și să răscumpăr prin jertfa Mea și prin cuvântul mărturisirii oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul și să fac din ei împărăție și preoți ca să fie pe pământ, precum este scris să se împlinescă, iar când cerul se va deschide la vedere, zguduind facerea cea dintâi, atunci mai-marii de pe pământ se vor piti de mânia zilei Mele, căci Eu șed pe tron în zilele acestea, și cartea Mea este deschisă, și se ascund de fața Mea cei ce stau mari pe pământ, căci ziua Mea vine.

Vin cuvânt pe pământ și vin la tine, poporul Meu, căci ceilalți oameni de pe pământ se ascund de fața dreptății Mele, căci Eu stau pe tron așezat, stau în carte și cuvintez din ea și nu Mă vor mai-marii de pe pământ și se ascund de fața Mea. Tu însă primește-Mă și sfințește-te pentru venirea Mea și fă-Mi loc cu ea și fă-te cale a venirii Mele, poporul Meu, căci credința ta în venirea Mea face cale cuvântului Meu peste pământ, și îți voi mulțumi cu toți sfinții îngeri când cerul se va lăsa văzut deschis și vă voi zice vouă: *«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii, căci Eu am fost flămând și însetat, străin și gol, bolnav și întemnițat, și voi M-ați slujit»*, și în ziua aceea vă vor cunoaște binefăcători ai Mei toate neamurile pământului, iar cerul cel dintâi și pământul cel dintâi vor trece, și va fi un cer nou și un pământ nou, și voi veți fi poporul Meu și vă voi da facerea cea nouă și ne vom întinde cu ea și vom primi în ea pe cei ce se sfințesc pentru ea, și nu va fi un vis aceasta, și va fi adevărat, și fericiți vor fi cei ce cred acestor cuvinte, proorocite încă de acum două mii de ani, iar cei necredincioși se vor purta necredincioși, precum este scris.

O, poporul Meu, saltă de mângâiere cei din morminte când aud glasul Meu din mijlocul tău, și iată, cei de pe pământ își ascund auzul dinaintea grăirii Mele de azi, pe care o aud cei din morminte, fiule. Grăirea Mea de azi este vremea judecății și pregătește scularea celor adormiți, unii spre viață veșnică și unii spre durere veșnică, precum Eu am vestit cuvânt acum două mii de ani. Îi îndemn pe toți cei de pe pământ spre toată fapta cea bună, care să le facă drum spre viața lor cea veșnică întru bucurie. Îi îndemn pe toți oamenii să caute spre Scripturile Mele cele de acum două mii de ani și să se ajute ei cu învățătura Mea cea de atunci, căci cine citește în Scripturile Mele cele de atunci găsește calea.

O, citiți cartea Evangheliei Mele celei de atunci, voi, cei de pe pământ! Nu luați să citiți numai și numai pe cele scrise de oameni. Luați și cuvântul Evangheliei Mele și veți găsi în ea calea, adevărul și viața, care vă vor face liberi. Închinați-vă cu semnul sfintei cruci și cereți

înțelepciunea cea de la Dumnezeu și apoi citiți cartea Evangheliei Mele și vă veți vedea descoperiți de ea și o veți iubi, căci cuvântul Meu este duh dătător de viață și alungă din om necredința și nepăsarea și aduce în locul acestora calea, adevărul și viața. O, căutați să-Mi faceți bine, ca să vă pot numi binecuvântații Tatălui Meu, căci dureros va fi pentru cei ce vor auzi în ziua Mea de slavă când Eu voi spune celor ce nu M-au iubit: *«Duceți-vă de la Mine, voi, cei blestemați, în focul cel veșnic, gătit diavolului și îngerilor lui, căci am fost flămând și însetat, străin și gol, bolnav și închis în temniță și nu M-ați slujit»*. O, căutați să înțelegeți ce înseamnă să-L iubiți și să-L slujiți pe Dumnezeu pe pământ. Cereți de la El înțelepciunea aceasta, căci din pricina lipsei de Dumnezeu din om nu înțeleg oamenii pe Dumnezeu așa cum este de înțeles taina iubirii de Dumnezeu și slujirea cea pentru ea. Iată, Eu, Domnul, sunt pe pământ cu tronul Meu de învățătură, de pe care judec faptele vieții omului ca să ia omul înțelepciune din cuvântul Meu. Râul vieții este cuvântul Meu din mijlocul neamului român, și așa se împlinește pe pământ taina cea din Scripturi a râului vieții, iar de o parte și de alta a râului crește pomul vieții, crește Dumnezeu în oameni și face rod Domnul și își face ucenici spre tămăduirea neamurilor, precum este scris. Eu nu strig tare în piețe, ci lucrez minunat, numai să vină omul cu credință și să bea și să ia și să împartă și să curgă acest râu spre învierea multora, că iată, morții din morminte saltă de înviere și mărturisesc, iar Eu sunt calea a mărturisirii lor, căci au fost pomeniți acum, în ziua care a trecut, pe jertfelnicul Meu de nou Ierusalim, și au fost sloboziți să vină să stea la masa poporului Meu, la masa bisericii Mele, la masa nunții Mele cu mireasa Mea.

O, luați glas, fiilor duruți de așteptare! Un singur duh vă fac pe toți ca să grațiți întru unul și să mărturisiți de acolo pe Dumnezeu la cei de pe pământ. Amin, amin, amin.

– *O, cine este mare ca Dumnezeul nostru? El este Dumnezeul Cel minunat întru sfinții Lui și întru mila Lui pentru cei păcătoși și zdrobiți de păcate în vremea trupului lor și după trecerea lor cu trupul. O, mare este lucrarea venirii Lui cuvânt pe pământ, iar cei ce au ochi și urechi de la El văd și aud, și iată, noi, cei adormiți, noi, cei din morminte, avem ochi de văzut și avem urechi de auzit și vedem și auzim venirea Lui cea de azi pe pământ, lucrarea cea de izbăvire a noastră și a voastră, a celor de pe pământ. O, nu mai faceți păcate! Păcatul a adus moartea în oameni, căci plata păcatului este moartea, iar Domnul Iisus Hristos a venit acum două mii de ani pe pământ cu învierea Lui dintre cei morți și le-a dat-o lor. Trăiți pe pământ pentru pomenirea celor adormiți, căutând spre Domnul cu rugăciune pentru învierea lor, cu rugăciune, nu cu alte fapte, nu cu alte jertfe, ci cu credință și cu duioșenie și cu lacrimi frățești și părintești pentru învierea celor adormiți și pentru viața lor cea fără de suspin, căci viața este cea de după trecerea cu trupul, nu este cea din vremea trupului, și aceea este numai pentru pregătirea vieții omului. O, nu mai trăiți vremelnic pe pământ, ci trăiți veșnic și în vremea voastră cea cu trupul! Trăiți cu veșnicia, nu cu vremelnicia, care îl duce pe om la nepăsare, și de la ea la necredință, căci vai celor ce nu-L urmează pe Domnul pe pământ!*

S-au micșorat cu multul vaietele celor ce așteaptă în locuința morților de când Domnul a așezat pe piatra ei cea dintâi biserica Lui de pe pământ, de unde cei ce slujesc în ea cheamă pe Domnul pentru izbăvirea celor adormiți, pregătiți și nepregătiți la plecarea lor de pe pământ. Din zi în zi mai mult se fac tot mai mici suferințele lor și așteptarea lor, și crește duhul bucuriei sfinte peste cei ce stau întru nădejdea învierii.

O, nu mai păcătuți! Sfințiți-vă! Aceasta este înțelepciunea vieții. Grațiți unii cu alții pe cele cerești, pe cele sfinte, curățindu-vă unii pe alții la cuget și la suflet, și pomeniți cu graiurile și cu rugăciunile voastre lumea cea nevăzută și lumea celor adormiți, ca să se arate împărăția cea cerească pe pământ întru lucrarea sa de cer nou și de pământ nou. O, nu sunt greu de înțeles Scripturile facerii celei noi și ale învierii morților, dar nu sunt citite și dorite de oameni, căci n-au oamenii între ei pe cei ce îndeamnă. Vă îndemnăm noi, cei din morminte, pentru voi și pentru noi vă îndemnăm, deschideți împărăției lui Dumnezeu pe pământ! Deschideți Domnului când bate! El cuvintează din mijlocul îngerilor și se aude pe pământ, și fericiți sunt cei ce au urechi

de auzit de la Dumnezeu! Pe pământ nu este omul stăpân, ci numai Dumnezeu este Stăpânul, căci omul nu poate nimic din pricina păcatului din el. Iubiți-vă viața iubindu-L pe Domnul! Unii pe alții îndemnați-vă să iubiți pe Domnul și să lepădați păcatul cel ascuns și cel văzut, căci păcatul este moarte, nu este mângâiere așa cum îl simte omul a fi. Păcatul este iadul în care omul arde, vă spunem noi, cei ce am suferit așa pe pământ și încă suferim până la izbăvirea cea întregă prin Domnul Iisus Hristos și prin stăruința bisericii Lui de pe pământ. Cel ce este sfânt, să se sfințească încă și să trudească pentru învierea morților, și să audă el apoi în ziua Domnului chemarea pentru cei binecuvântați, care au lucrat pentru cei flămânzi și însetați, pentru cei străini și goi, pentru cei suferinzi și întemnițați ca să fie sloboziți de sub povară! O, ștergeți lacrimile celor ce așteaptă învierea lor și curmați suspinul lor, căci plata voastră multă este în ceruri! Amin amin, amin.

– O, fii ai oamenilor! Voi, cei de pe pământ, auziți glasul celor din morminte, sloboziți de Mine, Domnul, ca să grăiască în ziua lor de pomenire! Precum sfinții au zile de pomenire pe pământ, așa au și cei adormiți, căci așa este lucrarea bisericii, și e vremea când cei din morminte aud glasul Fiului lui Dumnezeu, glasul Meu cel de azi, care apropie sfârșitul veacurilor și începutul cel nou al tainelor lui Dumnezeu. Eu, Domnul, sunt plin de milostivire pentru cei în suferință și vin Mântuitor pe pământ pentru cei vii și pentru cei adormiți, care aud glasul Meu mai mult decât cei vii, căci cei vii își astupă urechile ca să nu audă de la Domnul și să se întoarcă de la căile lor și ca să-i vindec Eu pe ei de ei. Eu, Domnul, sunt calea omului spre Dumnezeu. Mă strecor cuvânt spre oameni pe pământ, și va fi curând, curând să umble neamurile întru lumina cetății cuvântului Meu cea din mijlocul neamului român, și se vor încălzi sub făclia ei împărații pământului, căci făclia ei sunt Eu, Mielul și Cuvântul Tatălui, și așa Mă voi arăta că sunt în ziua Mea de mărire. O, veniți spre izvorul râului vieții, izvor limpede, o, fii ai oamenilor! Veniți, fiilor, și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, căci Domnul este Stăpân în cer și pe pământ, și pe al Lui pământ locuiți voi! Veniți, veniți, fiilor, și cunoașteți pe Domnul! Amin.

Iar tu, poporul Meu, stai cale a venirii Mele, stai credincios și adevărat ca Domnul Dumnezeuul tău, că nu e bine să stea omul altfel pe pământ. înduhovnicește-te frate pe frate din zi în zi mai mult și dă-Mi să stau la masa ta frățescă și dă-Mi odihnă, tată. îți dau izvor de Duh Sfânt mereu, mereu. Fă-te Duh Sfânt, fă-te Dumnezeu prin har, fiule, căci darul pe care vin să ți-l dau, iar tu să-l primești și să fii ca El, este Duhul Sfânt, poporul Meu, este darul Meu cel pentru tine, tată. O, împarte-Mă între frate și frate, împarte-Mă cu bogăție, iar ascultarea ta va prinde rod însutit pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

09/22-02-2009